



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 512/2020

23.06.2020. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић, Драгомира Милојевића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Станка Фуштара, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 533/19 од 08.11.2019. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 396/19 од 16.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 23.06.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 533/19 од 08.11.2019. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 396/19 од 16.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 533/19 од 08.11.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у износу од 75.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд новчану казну уколико је окривљени не плати у остављеном року, заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. На основу члана 258. ЗКП, приватни тужилац ББ је упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева. На основу члана 261. и члана 264. ЗКП, окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и плати суду на име паушала износ од 5.000,00 у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, док ће о висини трошкова на име заступања од стране пуномоћника суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 396/19 од 16.01.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Станко Фуштар, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или да исте преиначи тако што ће окривљеног применом члана 423. тачка 1) у вези члана 170. став 4. КЗ ослободити од оптужбе за кривично дело увреда из члана 170. став 2. КЗ и обавезати приватну тужиљу да браниоцу окривљеног исплати износ од 33.000,00 динара на име састава захтева за заштиту законитости у року од 15 дана од дана достављања одлуке.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер изрека правноснажне пресуде не садржи све елементе кривичног дела увреда из члана 170. став 2. КЗ. У вези са тим бранилац у захтеву наводи да изреком првостепене пресуде суд само утврђује да је окривљени увредио приватну тужиљу преко друштвене мреже „Facebook“, тако што је на „зиду“ налога приватне тужиље изнео цитирани коментар и да је окривљени био у урачунљивом стању и поступао са умишљајем, те да је био свестан да је његово дело забрањено, чиме је, према ставу браниоца, остварен само објективни услов инкриминације из члана 170. став 2. КЗ, али не и то да су наведене чињенице изнете у намери омаловажавања, која намера је морала бити обухваћена изреком пресуде. Стога, према наводима захтева, код недостатка наведеног битног субјективног елемента кривичног дела, и то да се из начина изражавања или других околности види да је исто учињено у намери омаловажавања, нема ни кривичног дела увреда из члана 170. став 2. КЗ.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, већ је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе на страни 3. став 3. и на страни 4. став 1. образложења своје пресуде Кж1 396/19 од 16.01.2020. године дао јасне и довољне разлоге које Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Поред тога, Врховни касациони суд налази, насупрот наводима захтева, да намера омаловажавања није законско обележје кривичног дела увреда већ је ставом 4. члана 170. КЗ предвиђен основ искључења постојања кривичног дела у ситуацији када је увредљива изјава дата између осталог, у одбрани неког права или заштити

оправданих интереса, под условом да се из начина изражавања или других околности види да то није учињено у намери омаловажавања.

Како је правноснажном пресудом утврђено да окривљени предметну изјаву није дао у одбрани неког права или заштити оправданих интереса, то бранилац окривљеног наводима захтева којима указује да код окривљеног није постојала намера омаловажавања, а да је предметна изјава евентуално могла изазвати само осећања узнемирености, љутње или беса код приватне тужиље, али не и осећање омаловажености њене личности, правноснажну пресуду оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања што у смислу члана 485. став 4. ЗКП, није разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић